सिद्धो वा यदि वा देवो गन्धर्व्वो वाऽथ गुह्यकः। पृष्टःसन् काम्यया ब्रूहि कस्त्वं वानररूपधृक्। ११९९०
नचेद्गुह्यं महाबाहो श्रोतव्यञ्चेद्भवेन्मम। शिष्यवत्त्वान्तु पृच्छामि उपपन्नोऽस्मि तेऽनघ।
॥ हनूमानुवाच ॥ यत्ते मम परिज्ञाने कौतूहलमरिन्दम। तत्सर्व्वमखिलेन त्वं शृणु पाण्डवनन्दन।
अहं केशरिणः क्षेत्रे वायुना जगदायुना। जातः कमलपत्राक्ष हनूमान्नाम वानरः।
सूर्य्यपुत्त्रञ्च सुग्रीवं शक्रपुत्त्रञ्च बालिनं। सर्व्वे वानरराजानस्तथा वानरयूथपाः।
उपतस्थुर्म्महावीर्य्या मम चामित्रकर्षण। सुग्रीवेणाभवत् प्रीतिरनिलस्याग्निना यथा। ११९९५
निकृतः स ततो भ्रात्रा कस्मिंश्चित्कारणान्तरे। ऋष्यमूके मया सार्द्धं सुग्रीवो न्यवसच्चिरं।
अथ दाशरथिर्वीरो रामो नाम महाबलः। विष्णुर्म्मानुषरूपेण चचार वसुधातलं।
स पितुः प्रियमन्विच्छन् सहभार्य्यः महानुजः। सधनुर्धन्विनां श्रेष्ठो दण्डकारण्यमाश्रितः।
तस्य भार्य्या जनस्थानाच्छलेनापहृता बलात्। राक्षसेन्द्रेण बलिना रावणेन दुरात्मना।
सुवर्णरत्नचित्रेण मृगरूपेण रक्षसा। वञ्चयित्वा नरव्याघ्रं मारीचेण तदाऽनघ। ११२००
इति श्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि तीर्थयात्रापर्व्वणि हनूमद्भीमसंवादे सप्तचत्वारिंशदधिकशतोऽध्यायः॥ १४७ ॥
॥ हनूमानुवाच ॥ हृतदारः सह भ्रात्रा पत्नीं मार्गन् स राघवः। दृष्टवाञ्छैलशिखरे सुग्रीवं वानरर्षभं।
तेन तस्याभवत् सख्यं राघवस्य महात्मनः। स हत्वा बालिनं राज्ये सुग्रीवमभिषिक्तवान्।
स राज्यं प्राप्य सुग्रीवः सीतायाः परिमार्गणे। वानरान् प्रेषयामास शतशोऽथ सहस्रशः।
ततो वानरकोटीभिः सहितोऽहं नरर्षभ। सीतां मार्गन्महाबाहो प्रयातो दक्षिणां दिशं।
ततः प्रवृत्तिः सीताया गृध्रेण सुमहात्मना। सम्पातिना समाख्याता रावणस्य निवेशने। ११२०५
ततोऽहङ्कार्य्यसिद्ध्यर्थं रामस्याक्लिष्टकर्म्मणः। शतयोजनविस्तारमर्णवं सहसाप्लुतः।
अहं स्ववीर्य्यादुत्तीर्य्य सागरं मकरालयं। सुतां जनकराजस्य सीतां सुरसुतोपमां।
दृष्टवान् भरतश्रेष्ठ रावणस्य निवेशने। समेत्य तामहं देवीं वैदेहीं राघवप्रियां।
दग्ध्वा लङ्कामशेषेण साट्टप्राकारतोरणां। प्रत्यागतश्चास्य पुनर्नाम तत्र प्रकाश्य वै।
मद्वाक्यञ्चावधार्य्याशु रामो राजीवलोचनः। स बुद्धिपूर्व्वं सैन्यस्य बद्ध्वा सेतुं महोदधौ। ११२१०
वृतो वानरकोटीभिः समुत्तीर्णो महार्णवं। ततो रामेण वीरेण हत्वा तानेव राक्षसान्।
रणे सराक्षसगणं रावणं लोकरावणं। निशाचरेन्द्रं हत्वा तु सभ्रातृसुतबान्धवं।
राज्येऽभिषिच्य लङ्कायां राक्षसेन्द्रं विभीषणं। धार्म्मिकं भक्तिमन्तञ्च भक्तानुगतवत्सलं।
ततः प्रत्याहृता भार्य्या नष्टा वेदश्रुतिर्यथा। तयैव सहितः साध्व्या पत्न्या रामो महायशाः।
गत्वा ततोऽतित्वरितः स्वां पुरीं रघुनन्दनः। अध्यावसत्ततोऽयोध्यामयोध्यां द्विषतां प्रभुः। ११२१५
ततः प्रतिष्ठितो राज्ये रामो नृपतिसत्तमः। वरं मया याचितोऽसौ रामो राजीवलोचनः
यावद्रामकथेयन्ते भवेल्लोकेषु शत्रुहन्। तावज्जीवेयमित्येवं तथास्त्विति च सोऽब्रवीत्।
सीताप्रसादाच्च सदा मामिहस्थमरिन्दम। उपतिष्ठन्ति मे दिव्या भोगा भीम यथेप्सिताः।